

414.

Oświadczenie rządowe

z dnia 26 kwietnia 1924 r.

o przystąpieniu Grecji do protokołu dodatkowego do przejranej Konwencji Berneńskiej o ochronie utworów literackich i artystycznych z dnia 13 listopada 1908 r., podpisanego w Bernie dnia 20 marca 1914 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że dnia 10 marca 1924 r. Rząd Grecki zgłosił przystąpienie Grecji do Protokołu dodatkowego do przejranej Konwencji Berneńskiej o ochronie utworów literackich i artystycznych z dnia 13 listopada 1908 r., podpisanego w Bernie dnia 20 marca 1914 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 3, poz. 16).

Minister Spraw Zagranicznych: *Maurycy Zamoyski*

415.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 25 kwietnia 1924 r.

o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) oraz na podstawie § 16 Ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 166) zarządza się co następuje:

CZĘŚĆ I.**Przepisy ogólne.****§ 1.**

Opłaty zasadnicze, wyszczególnione w Części II niniejszego rozporządzenia, pobiera się za sprawdzanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych do legalizowania, bez względu na to, czy przedmiot okazał się godnym cechowania lub nie, t. j. zarówno w wypadku zalegalizowania, jak i zbrakowania narzędzi mierniczych.

§ 2.

Jeżeli jednak już przy oględzinach powierzchniowych okaże się, że dostarczone do urzędu miar narzędzie miernicze jest nielegalne, zwraca się je

zgłaszającemu bez pobrania opłaty, nawet wówczas, jeżeli istniejąca na niem cecha zostanie skasowana. Przepis ten nie ma zastosowania do narzędzi mierniczych, zgłaszanych przez osoby lub zakłady, zajmujące się zawodowo wyrobem lub naprawą tych narzędzi.

§ 3.

O ile legalizowanie odbywa się poza urzędem, pobiera się oprócz opłaty zasadniczej jeszcze opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej. Ta opłata dodatkowa nie może wynosić mniej, jak 8 złotych od każdego zgłoszenia.

Przepis ten nie ma zastosowania przy sprawdzaniu wzorców objętości niewłaściwych do płynów (Cz. II § 26 p. 1 i 4), oraz przy sprawdzaniu przepływomierzy wody (Cz. II § 29 p. 2) i liczników elektryczności (Cz. II § 32) w wypadkach, gdy sprawdzanie dokonywane jest przez urząd miar, nie posiadający własnego urządzenia do sprawdzania takich przyrządów mierniczych.

Przy wtórnej legalizacji przyrządów mierniczych do płynów poza urzędem, na miejscu ich stałego użycia, opłatę dodatkową pobiera się w rzeczywistej wysokości 20% od opłaty zasadniczej bez stosowania wymienionego w ustępie pierwszym minimum tej opłaty.

§ 4.

Jeżeli urzędnik delegowany do legalizowania poza urzędem, nie mógł przystąpić do sprawdzania z powodu, że wszystkie zgłoszone narzędzia miernicze już przy oględzinach powierzchniowych okazały się nieodpowiednio przygotowanymi lub oczyszczonymi, albo nielegalnymi, jak również z powodu, że nie zostały dostarczone do dyspozycji potrzebne środki i pomoc, czy też z powodu innych okoliczności, wynikających z winy zgłaszającego, to pobiera się opłatę w wysokości 8 złotych.

§ 5.

Niezależnie od opłat powyższych, każdy zgłaszający narzędzia miernicze do legalizowania poza urzędem opłaca 3 złote wynagrodzenia dla urzędnika za każde rozpoczęte 3 godziny czynności w siedzibie urzędu lub za każdy rozpoczęty dzień pracy urzędnika poza siedzibą urzędu, a zgłaszający w urzędzie lotnym opłaca tytułem wynagrodzenia dla funkcjonariuszy tego urzędu 2% od ogólnej należności za narzędzia dostarczone.

Wypłaty z funduszków, pochodzących z opłat wskazanych w par. niniejszym, uskutecznią się według rozkładu, ustanowionego osobnym zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 6.

O ile miejsce sprawdzania znajduje się w odległości większej niż 2 kilometry od urzędu, zgłaszający niezależnie od innych opłat, przewidzianych w niniejszych przepisach, obowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów przejazdu wydelegowanego urzędnika. Jeżeli podczas legalizacji objazdowych, dokonywanych w b. dzielnicy pruskiej, urzędnik korzysta z własnych środków lokomocji pomiędzy czasową

siedzibą urzędu lotnego a miejscem zgłoszenia, to zgłaszający uiszcza opłatę kilometrową w wysokości 15 groszy za każdy rozpoczęty kilometr odległości, przebytej w ten sposób przez urzędnika. Przy sprawdzaniach poza siedzibą urzędu obciążają zgłaszającego oprócz tego diety urzędnika w ilości 7 zł. 50 groszy dziennie; oprócz tego zgłaszający powinien ponieść koszty noclegów urzędnika albo dostarczyć nocleg w naturze. Diety urzędnika nie są pobierane w tych wypadkach, kiedy cała czynność komisyjna (sprawdzanie poza siedzibą urzędu miar wraz z podróżą) trwała mniej niż 6 godzin.

§ 7.

W razie, jeżeli zgłaszający narzędzie miernicze do legalizacji poza urzędem nie posiada narzędzi normalnych lub środków pomocniczych i przedmioty te zostaną mu wypożyczone przez urząd, zgłaszający ponosi wszelkie koszty przewozu tam i z powrotem tych przedmiotów i opłaca za ich wypożyczenie według taryfy, ustanawianej przez Główny Urząd Miar. Prócz tego zgłaszający wpłaca kaucję w wysokości, oznaczonej przez kierownika właściwego urzędu miar, oraz przyjmuje na siebie odpowiedzialność za całość wypożyczonych narzędzi mierniczych i zobowiązuje się do zwrotu kosztów naprawy tychże narzędzi na wypadek ich uszkodzenia. W razie niezwrócenia do urzędu tych narzędzi w terminie umówionym, wypożyczający ponosi opłatę za przetrzymanie w wysokości 7 zł. za dobę.

§ 8.

W wypadkach, kiedy urzędnik, delegowany do legalizowania poza siedzibą urzędu, sprawdza narzędzia miernicze, zgłoszone przez kilku oddzielnych zgłaszających w jednej miejscowości, opłaty, wymienione w §§ 6 i 7, pobiera się jak od jednego zgłoszenia. W uiszczeniu tych opłat zgłaszający uczestniczą w równych częściach.

§ 9.

W wypadku, kiedy za zgodą kierownika urzędu sprawdzanie poza urzędem odbywa się przy pomocy mniejszej od normalnej ilości narzędzi do sprawdzania lub środków pomocniczych, pobiera się dodatkową opłatę według taryfy, ustanawianej przez Główny Urząd Miar.

§ 10.

Za poprawki, których dokonywanie przez urzędy miar jest dozwolone przez Główny Urząd Miar, pobiera się dodatkową opłatę, której wysokość określi Główny Urząd Miar.

§ 11.

Za poprawki, dokonywane przez zgłaszającego w czasie czynności sprawdzania poza urzędem, w celu doprowadzenia zgłoszonego narzędzia do stanu godnego cechowania, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej za sprawdzanie. Poprawki te jednak mogą być tylko nieznaczne, nie wymagające dużej straty czasu dla urzędnika legalizacyjnego i mogą być wykonane jedynie za jego

zgodą. Opłatę dodatkową pobiera się za każde dokonane przez urzędnika sprawdzenie poprawionego narzędzia mierniczego i oblicza się za każdym razem od sumy wszystkich opłat zasadniczych, należnych za całą przepisaną czynność sprawdzenia narzędzia mierniczego.

§ 12.

Za wykonanie przepisanego oznaczenia pobiera się opłatę w wysokości 15 groszy od każdego oznaczenia lub jego części. Za wykonanie oznaczeń pojemności i tary na beczkach nie pobiera się opłaty.

§ 13.

Za ekspertyzy dla sądów i urzędów w sprawach karnych i wszystkie te, przy których określa się liczbę stopień nierzetelności narzędzia, opłaty zasadnicze, wyszczególnione w Części II niniejszego rozporządzenia, powiększa się o 20%.

Opłaty dodatkowe stosuje się w myśl niniejszych przepisów.

Za dokonanie ekspertyzy narzędzi mierniczych legalizowanych (posiadających niewygasłą cechę), zatrzymanych u ich właścicieli, które po sprawdzeniu okazały się rzetelnymi, opłaty nie pobiera się.

Za wydanie świadectwa ekspertyzy lub uwierzytelnienia pobiera się 50 groszy.

§ 14.

Od opłat za sprawdzanie bez cechowania narzędzi mierniczych legalizowanych (posiadających niewygasłą cechę), dostarczonych do urzędu miar w celu ustalenia rzetelności narzędzia, udziela się zniżki, wynoszącej 90% odnośnych opłat zasadniczych, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia. Zniżka ta nie stosuje się w wypadku, kiedy zgłaszający żąda piśmiennego stwierdzenia (świadectwa ekspertyzy) dokładności względnie rzetelności narzędzia mierniczego z przytoczeniem jego cech charakterystycznych.

Postanowienia niniejszego par. nie dotyczą liczników elektryczności.

§ 15.

Od opłat za legalizowanie narzędzi mierniczych, zgłoszonych przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne, i w innych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, może być udzielona zniżka, nie przewyższająca 50% odnośnych opłat zasadniczych, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia. O udzieleniu zniżki każdorazowo decyduje Główny Urząd Miar.

§ 16.

Od opłat za legalizowanie narzędzi mierniczych, posiadających niewygasłą cechę legalizacyjną, które pozostały na składzie u wytwórców lub sprzedawców narzędzi mierniczych i bez dokonania jakiegokolwiek przeróbki zgłoszone zostały przez nich do ponownienia pierwszej legalizacji, udziela się zniżki, wynoszącej 50% odnośnych opłat zasadniczych, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia.

§ 17.

Oplaty za czynności sprawdzania i uwierzytelniania, oprócz wypadków, przewidzianych w Części II niniejszego rozporządzenia, opłaty za specjalne prace Głównego Urzędu Miar, jako też opłaty za legalizowanie narzędzi mierniczych, dopuszczonych tytułem próby do obrotu publicznego, ustanawiane będą przez Główny Urząd Miar.

§ 18.

Ogólne sumy opłat tak skarbowych, jak i nie-skarbowych, obliczane według przepisów niniejszego rozporządzenia, zaokrągla się w ogólnej sumie rachunku wzwyż do 5 groszy.

CZĘŚĆ II.

Taryfa opłat zasadniczych.

§ 19.

Przymiary.

a) Przymiary bławatne:	
miary ogólnej 0,5 metra	30 gr.
" " 1 "	40 "
b) Inne przymiary sztywne lub składane:	
miary ogólnej do 1 metra włącznie	40 "
" " powyżej 1 metra do	
do 2 metrów włącznie	60 "
dłuższe	1 zł. 20 "
c) Przymiary wstępowe:	
miary ogólnej do 10 metrów włącznie	70 "
dłuższe	1 " 20 "
d) Przymiary dokładniejsze	
	1 " 50 "

§ 20.

Suwaki miernicze zwyczajne i przyrządy do mierzenia wzrostu ludzi lub zwierząt.

a) z drzewa:	
miary ogólnej do 1 metra włącznie	40 gr.
dłuższe	70 "
b) z innych materiałów:	
miary ogólnej do 1 metra włącznie	70 "
dłuższe	1 zł. 20 "

§ 21.

Oplaty powyższe (§§ 19 i 20) winny być pobierane od takich narzędzi mierniczych, na których miara przedstawiona jest tylko w jednym miejscu.

O ile miary przedstawione są w różnych miejscach tego samego przymiaru, pobiera się opłatę o 100% wyższą. Normalnie rachuje się na metrze 100 działek. Za każde 100 dodatkowych kresek sprawdzonych pobiera się 10 groszy.

§ 22.

Ramy miernicze do drzewa opałowego.

Wielkości do 0,2 metra kw. w świetle	70 gr.
Wielkości do 0,5 metra kw. i większe	1 zł. 20 "

§ 23.

Skrzynie i ramy miernicze do ciał sypkich.

a) skrzynie miernicze	1 zł. 00 gr.
b) ramy miernicze do ciał sypkich	1 " 20 "

§ 24.

Pojemniki.

1. Pojemniki zwyczajne:	
wielkości do $\frac{1}{4}$ litra (1 kwaterki)	
włącznie	30 gr.
wielkości 0,5, 1 i 2 litrów	50 "
" 1 garncu i 5 litrów	70 "
" 10 i 20 litrów	1 zł. 20 "
większe	2 " 40 "
2. Pojemniki dokładniejsze:	
pobiera się opłatę o 100% wyższą niż za pojemniki zwyczajne.	
3. Menzury do mleka:	
wielkości do 20 litrów włącznie	1 zł. 50 gr.
" powyżej 20 litrów do 50 li-	
trów włącznie	2 " 50 "
większe	3 " 00 "

§ 25.

Przyrządy miernicze do płynów.

1. Bez podziałki lub z podziałką nierównomierną:	
za sprawdzenie każdego ogranicze-	
nia	40 gr.
dopłata od każdego przyrządu	1 zł. 00 "
2. Z podziałką równomierną:	
za przyrządy wielkości do $\frac{1}{4}$ litra.	1 " 00 "
" " " 0,5 i 1 litra.	1 " 50 "
" " " 2 i 5 litrów	3 " 00 "
" " " 10 litrów	6 " 00 "
" " " większe	8 " 00 "
3. Przyrządy miernicze do mleka ze skalą pływakową:	
jak za menzury do mleka (§ 24 p. 3).	

§ 26.

Wzorce objętości niewłaściwe.

1. Bańki (konwie) do mleka, gąsiory (balony szklane):	
wielkości do 10 litrów włącznie,	40 gr.
" powyżej 10 litrów do 20	
litrów włącznie	50 "
wielkości powyżej 20	60 "
2. Beczki:	
wielkości do 27 litrów włącznie	30 "
" powyżej 27 litrów do 55	
litrów włącznie	40 "
wielkości powyżej 55 litrów do 100	
litrów włącznie	60 "
wielkości powyżej 110 litrów do	
210 litrów włącznie	90 "
wielkości powyżej 210 litrów do	
310 litrów włącznie	1 zł. 20 "

wielkości powyżej 310 litrów do 410 litrów włącznie 1 zł. 50 gr.
 wielkości powyżej 410 litrów do 600 litrów włącznie 1 „ 80 „
 wielkości powyżej 600 litrów za następne pełne lub rozpoczęte 100 litrów 30 „

3. Określanie i oznaczanie tary beczek: za każdą beczkę 60 „

4. Naczynia do przewozu ryb:

Oplaty pobiera się jak za wzorcowanie i legalizowanie beczek. Takie same oplaty pobiera się za samo określenie pojemności naczynia bez cechowania. Za nowe naczynia do przewozu ryb pobiera się oplaty podwójne.

5. Przy sprawdzaniu beczek i naczyń do przewozu ryb poza urzędem, oplaty, wymienione w p. 2, zmniejszają się o 20 %.

6. Kadzie wyładunkowe i naładunkowe, wagoniki i naczynia transportowe, wozy miernicze:

a) kadzie wyładunkowe i naładunkowe wielkości do 2 hektolitrów włącznie 1 zł. 00 gr.
 większe 1 „ 30 „

b) wagoniki i naczynia transportowe wielkości do 2 hektolitrów 1 „ 00 „
 większe 1 „ 30 „

c) wozy miernicze wielkości do 2 metrów sześciennych włącznie 1 „ 20 „
 większe 1 „ 50 „

7) Od wzorców objętości niewłaściwych, sprawdzonych w urzędzie, opłaca się dodatkowo wkładowe, licząc po 5 groszy od doby i hektolitra za każdą dobę, po upływie dwóch dni od terminu odbioru, wyznaczonego przez urząd miar.

§ 27.

Odważniki.

1. Odważniki użytkowe zwyczajne:
 wielkości do 5 dkg włącznie 15 gr.
 „ 10 i 20 dkg 25 „
 „ od 50 dkg do 5 kg włącznie 35 „
 wielkości 1 i 2 mrg. 70 „
 „ 5 mrg. 1 zł. 50 „
 2. Odważniki użytkowe dokładniejsze:
 wielkości poniżej 1 dkg 20 gr.
 „ od 1 dkg do 20 dkg włącznie 40 „
 wielkości od 50 dkg do 2 kg włącznie 60 „
 wielkości od 5 kg do 2 mrg włącznie 1 zł. 20 „
 wielkości 5 mrg 2 „ 50 „

3. Jeżeli wielkość zgłoszonego odważnika legalnego nie odpowiada wielkościom, wymienionym powyżej, to pobiera się stawkę według najbliższej wyższej wielkości.

4. Za legalizowanie odważników karatowych pobiera się oplaty odpowiednio do ich wielkości według stawek dla odważników dokładniejszych; w razie braku odpowiedniej stawki, według najbliższej wyższej.

5. Odważniki do sprawdzania wag:
 wielkości poniżej 10 kg 1 zł. 00 gr.
 „ od 10 do 25 kg włącznie 1 „ 50 „
 większe 2 „ 00 „

6. Za wzorcowanie odważników z jamą wzorcowniczą pobiera się dopłatę w wysokości 100 % oplaty zasadniczej, włączając w to koszty korka legalizacyjnego i materiału wzorcowniczego.

7) Za odważniki do szalek specjalnych pobiera się oplatę o 50% wyższe od opłat za odważniki zwyczajne o tej samej masie rzeczywistej.

8. Wagony tarowe:

sprawdzenie i uwierzytelnienie wagonu bez przynależnych do niego wzorców masy (ciężaru). 15 zł.
 sprawdzenie i uwierzytelnienie każdego zespołu wzorców z wyjątkiem oddzielnych odważników do sprawdzania wag 5 zł.

sprawdzenie i uwierzytelnienie oddzielnych przenośnych odważników do sprawdzania wag — według taryfy, wymienionej w p. 5.

§ 28.

W a g i.

1. Wagi handlowe zwyczajne:
 a) proste odważnikowe:
 nośności do 2 kg. włącznie 60 gr.
 „ powyżej 2 kg do 10 kg włącznie 1 zł. 00 „
 nośności powyżej 10 kg do 50 kg włącznie 2 „ 00 „
 nośności wyżej 50 kg według taryfy dla wag złożonych (poz. 1 c).
 b) Proste przesuwnikowe (bezmiany):
 nośności do 10 kg włącznie 1 zł. 50 gr.
 „ powyżej 10 kg do 50 kg włącznie 3 „ 00 „
 nośności powyżej 50 kg 5 „ 00 „
 c) złożone:
 nośności do 2 kg włącznie 1 zł. 50 gr.
 „ powyżej 2 kg do 10 kg włącznie 2 „ 00 „
 nośności powyżej 10 kg do 50 kg włącznie 3 „ 00 „
 nośności powyżej 50 kg do 100 kg włącznie 4 „ 00 „
 nośności powyżej 100 kg do 500 kg włącznie 6 „ 00 „
 nośności powyżej 500 kg do 1000 kg włącznie 9 „ 00 „
 nośności powyżej 1000 kg do 3000 kg włącznie 14 „ 00 „
 nośności powyżej 3000 kg do 6000 kg włącznie 20 „ 00 „
 nośności powyżej 6000 kg do 10000 kg włącznie 30 „ 00 „
 nośności powyżej 10000 kg za każde następne całe lub rozpoczęte 5000 kg 10 „ 00 „
 Dopłata od każdej skali u wagi złożonej 1 „ 00 „
 Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu do 500 kg włącznie 10 „
 Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 500 do 2000 kg. włącznie 20 „

Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 2000 kg 40 gr.

2. O ile skale wag przesuwnikowych przed zgłoszeniem tychże wag do zalegalizowania zostały oddzielnie sprawdzone i uwierzytelnione w urzędzie miar, to przy legalizowaniu wagi dopłaty od skal i wrębów w skalach, sprawdzonych w urzędzie, nie pobiera się.

3. Za sprawdzanie i uwierzytelnianie podziałki na dostarczonych do urzędu miar skalach wag przesuwnikowych pobiera się opłaty w wysokości dopłat za sprawdzanie skal i wrębów, ustanowionych w § 28 poz. 1 c. Za świadectwo uwierzytelnienia pobiera się opłatę, ustanowioną w § 13.

4. Wagi dokładniejsze:
 nośności poniżej 50 gramów 1 zł. 00 gr.
 nośności od 50 g do 500 g włącznie 1 „ 50 „
 nośności powyżej 500 g do 2 kg 2 „ 00 „
 „ „ 2 kg do 10 kg 3 „ 50 „
 „ „ 10 kg 5 „ 00 „

5. Wagi automatyczne (samoczynne):
 a) Wagi automatyczne odważnikowe:
 nośności do 10 kg włącznie 20 zł.
 „ powyżej 10 kg do 50 kg włącznie 35 „
 nośności powyżej 50 kg do 500 kg włącznie 60 „
 nośności powyżej 500 kg 90 „

b) Wagi automatyczne przesuwnikowe:
 Za sprawdzenie wagi po wyłączeniu urządzenia samoczynnego pobiera się opłaty, ustanowione w § 28 poz. 1 c dla wag handlowych zwyczajnych złożonych takiej samej nośności.

Dopłata za sprawdzenie urządzenia samoczynnego przy wagach:
 nośności do 3000 kg włącznie 15 zł.
 „ powyżej 3000 kg do 11000 kg włącznie 20 „
 nośności powyżej 11000 kg do 31000 kg włącznie 35 „
 nośności powyżej 31000 kg 50 „

6. Wagi bagażowe, towarowe i pocztowe, dozwolone na kolejach i poczcie.

Opłaty te same, co dla wag handlowych zwyczajnych złożonych.

§ 29.

Przepływomierze.

1. Przepływomierze gazu (gazomierze):
 a) Gazomierze mokre, przepuszczające na godzinę objętość gazu:
 0,3 metra sześciennego i mniej 1 zł. 00 gr.
 powyżej 0,3 metra sześć. do 0,5 metra sześć. włącznie 1 „ 50 „
 powyżej 0,5 metra sześć. do 1 metra sześć. wł. 2 „ 00 „
 powyżej 1 metra sześć. do 2 metrów sześć. wł. 3 „ 00 „
 powyżej 2 metrów sześć. do 4 metrów sześć. wł. 4 „ 00 „
 powyżej 4 metrów sześć. do 6 metrów sześć. wł. 5 „ 00 „

powyżej 6 metrów sześć. do 8 metrów sześć. wł. 6 zł. 00 gr.
 powyżej 8 metrów sześć. do 10 metrów sześć. wł. 7 „ 00 „
 powyżej 10 metrów sześć. do 15 metrów sześć. wł. 8 „ 00 „
 powyżej 15 metrów sześć. za każde następne całe lub rozpoczęte 5 metrów sześć.—dopłata 50 gr.

b) Za sprawdzanie gazomierzy mokrych, posiadających dwie rury przelewowe i spustowe i wymagających dwóch po sobie następujących badań, pobiera się opłaty o 20% wyższe.

c) Gazomierze suche: Za sprawdzanie gazomierzy suchych pobiera się opłaty o 50% wyższe od opłat za gazomierze mokre, wymienionych w ustępie a).

d) Za sprawdzanie gazomierzy z zamiennym liczydłem pobiera się opłaty zasadnicze następujące: za gazomierze mokre—o 50% wyższe od opłat, wymienionych w ust. a); za gazomierze suche—o 100% wyższe od opłat, wymienionych w ust. a);

e) Za sprawdzenie odejmowalnego oddzielnie zgłoszonego liczydła do gazomierza stacyjnego pobiera się opłatę 1 zł. 50 gr.

2. Przepływomierze wody (wodomierze):
 o średnicy przewodu (kaliber):
 15 milimetrów i mniej 2 zł. 00 gr.
 powyżej 15 milimetrów do 25 milimetrów włącznie 3 „ 50 „
 powyżej 25 milimetrów do 50 milimetrów włącznie 7 „ 00 „
 powyżej 50 milimetrów do 75 milimetrów włącznie 9 „ 00 „
 powyżej 75 milimetrów 12 „ 00 „

3. Przepływomierze spirytusu i alkoholu (aparaty miernicze do spirytusu, aparaty kontrolno-miernicze, zegary gorzelnicze):

a) za sprawdzenie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu:
 z jednym bębnum mierniczym . . . 15 zł. 00 gr.
 z dwoma bębnami mierniczymi . . . 20 „ 00 „

b) za sprawdzenie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu i zawartą w nim ilość absolutnego alkoholu 25 zł. 00 gr.

c) za oddzielne sprawdzenie części składowych powyższych przyrządów:
 bębna mierniczego 55 zł. 00 gr.
 pływaka 7 „ 00 „
 liczydła 3 „ 50 „

§ 30.

Gęstościomierze zbożowe.

1. Gęstościomierze 1/4 litrowe . . . 3 zł. 50 gr.
 „ 1 „ . . . 7 „ — „
 „ 20 „ . . . 75 „ — „

Opłaty powyższe liczy się jedynie za sprawdzenie ogólne, włączając w to sprawdzenie wymiarów przyrządu i wytarowania nieobciążonej wagi oraz za sprawdzenie dokładności wskazań przyrządu i dokładności pojemnika.

Niezależnie od opłat powyższych pobiera się opłaty za sprawdzenie odważników (§ 27 p. 2) i sprawdzenie wagi (§ 28 p. 4).

2. Za sprawdzenie szalki z płytka mosiężną, jako części zapasowych 50 gr.

§ 31.

Areometry.

1. Areometry, sprawdzane przynajmniej w 5 punktach skali:
 - a) termoareometry 3 zł. — gr.
 - b) areometry bez termometrów 2 „ — „
2. Areometry, sprawdzane najwyżej w 3 punktach skali:
 - a) termoareometry 2 zł. 50 gr.
 - b) areometry bez termometrów 1 „ 50 „

§ 32.

Liczniki energii elektrycznej.

1. Liczniki dla sieci dwuprzewodowych prądu stałego i jednofazowego zmiennego i dla sieci trójprzewodowych prądu stałego:
 - Za licznik mocy nominalnej do 1 kilowata 5 zł.
 - powyżej 1 kilowata do 2,5 kilowatów włącznie 7 „
 - Za licznik mocy nominalnej powyżej 2,5 do 5 kilowatów włącznie 9 „
 - Za licznik mocy nominalnej powyżej 5 kilowatów do 10 kilowatów włącznie 11 „
 - Za licznik mocy nominalnej 10 kilowatów do 20 kilowatów włącznie 14 „
 - Za licznik mocy nominalnej 20 kilowatów do 30 kilowatów włącznie 19 „
 - Za licznik mocy nominalnej powyżej 30 do 50 kilowatów włącznie 25 „
 - Za licznik mocy nominalnej powyżej 50 kilowatów 35 „
 - Przy sprawdzaniu dla liczników napięć powyżej 500 woltów za każde następne 1000 woltów, pobiera się dopłatę 3 „
 - Przy sprawdzaniu dla natężenia prądu powyżej 100 amperów, za każde następne 100 amperów, pobiera się dopłatę 2 „
2. Liczniki dla sieci trójprzewodowych prądu jednofazowego zmiennego.
 - Pobiera się opłaty w wysokości półtorakrotnej opłat wymienionych w punkcie 1.
3. Liczniki dla sieci wielofazowych.
 - Pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej opłat wymienionych w punkcie 1.
4. W wypadkach, kiedy zachodzi potrzeba dokonania dwóch oddzielnych sprawdzeń (np. przy licznikach dla światła z przełączeniem na siłę, przy licznikach z podwójną taryfą), pobiera się opłaty w wysokości półtorakrotnej opłat, wymienionych w p. 1, 2 i 3.
5. Liczniki elektrolityczne.
 - Pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w p. 1.
6. Liczniki wahadłowe.
 - Pobiera się opłaty w wysokości trzykrotnej opłat, wymienionych w p. 1, 2, 3 i 4.
7. Za transformator prądowy do 100 amperów włącznie 20 zł.
 - Za każde następne 100 amperów pobiera się dopłatę 2 „

8. Za transformator napięciowy do 500 woltów włącznie. 20 zł.
Za każde następne 1000 woltów pobiera się dopłatę. 3 „

9. Za sprawdzanie liczników z transformatorami mierniczymi, badanych jako całość, pobiera się opłaty o 20% większe od opłat, ustanowionych za sprawdzanie liczników.

10. Przy większej ilości zgłoszonych jednocześnie liczników tego samego rodzaju i tej samej mocy nominalnej, które mogą być sprawdzone w tym samym obwodzie, udziela się następujących zniżek:

przy ilości od 10 do 19 przyrządów włącznie	10%
„ „ „ 20 „ 49 „ „	20%
„ „ „ 50 „ 99 „ „	30%
„ „ „ 100 „ „	wzwyż 40%

CZEŚĆ III.

§ 33.

Za odważanie przedmiotów, dostarczanych do urzędów, pobiera się opłaty według następującej taryfy:

1. Odważanie handlowe zwyczajne:
 - Przedmioty od 1/2 dkg. do 10 kg. włącznie 10 gr.
 - cięższe od 10 kg. za każde następne całe lub rozpoczęte 10 kg. 5 „
2. Odważanie handlowe dokładniejsze:
 - Przedmioty od 10 mg. do 1 kg. włącznie 20 „
 - cięższe od 1 kg. do 50 kg:
 - za pierwszy kilogram 20 „
 - za każdy następny klg. lub jego część . 5 „
3. Odważanie wzorcami normalnymi bezpośrednimi:
 - Przedmioty od 10 mg. do 1 kg. włącznie 40 „
 - cięższe od 1 kg. do 20 kg:
 - za pierwszy kilogram 40 „
 - za każdy następny klg. lub jego część . 10 „

CZEŚĆ IV.

§ 34.

Za przewóz do urzędu miar narzędzi mierniczych, zatrzymanych przy rewizjach, a zwracanych właścicielom, pobiera się następujące opłaty:

Rodzaj i wielkość narzędzia:	Opłata za szt.
Przymiary i pojemniki	5 gr.
Odważniki wielkości poniżej 10 dkg	3 „
„ „ od 10 dkg. do 50 dkg. włącznie	5 „
Odważniki wielkości powyżej 50 dkg. a poniżej 10 kg	10 „
Odważniki wielkości od 10 kg. włącznie wzwyż	20 „
Wagi proste.	10 „
Wagi złożone równoramienne (stołowe).	50 „
Wagi złożone nierównoramienne	1 złoty

CZEŚĆ V.

Przepisy przechodnie.

§ 35.

Opłaty za wypożyczenie narzędzi normalnych i środków pomocniczych, przewidziane w § 7 niniej-

szych przepisów, nie będą pobierane na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

§ 36.

Oplaty za ekspertyzy, dokonywane dla sądów w sprawach karnych na terytorjum b. zaboru austriackiego, aż do odwołania nie będą pobierane.

§ 37.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i wchodzi w życie z dniem 15 maja 1924 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy o opłatach za czynności urzędów miar.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

416.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dn. 10 kwietnia 1924 r.

o zmianie granic gmin wiejskich Winnica i Kozłowo w powiecie Pułtuskim.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Winnica wyląca się miejscowości Zalesie-Lenki i Zalesie-Pacuszki.

Jednocześnie wymienione miejscowości włącza się do gminy wiejskiej Kozłowo.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1924 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

417.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia o dopuszczaniu przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych.

Na podstawie art. 17 i 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) oraz art. 4 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość kaucji ustalonej w p. a) art. 4 rozporządzenia z dnia 6 października 1920 r. w przedmiocie dopuszczania przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych (Dz. U. R. P. № 103 poz. 686) określa się na cztery tysiące pięćset złotych.

§ 2. Wysokość kaucji ustalonej w pkt. b) art. 4 rozporządzenia wymienionego w § 1 określa się na jeden tysiąc sto dwadzieścia pięć złotych.

§ 3. Wysokość kaucji ustalonej w art. 4 ustęp trzeci rozporządzenia wymienionego w § 1 określa się na jeden tysiąc sto dwadzieścia pięć złotych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem ogłoszenia.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 16. X. 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia o dopuszczaniu przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych (Dz. U. R. P. № 92 poz. 862).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

418.

Rozporządzenie Ministrów: Sprawiedliwości i Skarbu

z dnia 15 kwietnia 1924 roku

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. o podwyższeniu opłat sądowych na obszarze sądów apelacyjnych krakowskiego i lwowskiego i sądu okręgowego cieszyńskiego oraz zastosowania złotego do opłat sądowych (Dz. U. R. P. № 19 poz. 186).

Na podstawie §§ 7 i 53 cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. o należnościach sądowych (austr. Dz. U. P. № 279) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 186) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszelkie kwoty wyrażone w koronach i halercach w rozporządzeniu Ministerstw: Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 1915 r. w przedmiocie wykonania cesarskiego rozporządzenia z dn. 15 września 1915 r. (Dz. U. P. № 279) o należnościach sądowych (austr. Dz. U. P. № 380) będą uważane za wyrażone w złotych równych frankowi złotemu i w groszach.

§ 2. Zawiadomienie władzy skarbowej w celu wymiaru należności (§ 32 rozp. wykon.) winno w przypadkach, gdy wartość przedmiotu mająca znaczenie dla wymiaru należności podana jest w markach polskich, zawierać także datę wniesienia skargi lub innego podania rozpoczynającego postępowanie